

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3496/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3319/19 од 31.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3319/19 од 31.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3319/19 од 31.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3319/19 од 31.08.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 976/17 од 17.04.2019. године, исправљена решењем истог суда П 976/17 од 03.06.2020. године, којом је утврђено да је тужилац власник кп.бр. .. која је уписана у ЛН .. КО ... на овде туженог, приватна својина (1/1), на основу одржаја, што је тужени дужан да призна и трпи и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 239.272,52 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана,

испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац по основу одржаја власник на кп.бр. .. која је уписана у ЛН .. КО ... . Како је током поступка утврђено да су парничне странке закључиле усмени уговор о купопродаји предметне парцеле дана 13.06.1994. године, а тужилац је купопродајну цену у потпуности исплатио 1997. године, те да је тужилац у несметаној државини непокретности од дана закључења усменог уговора о купопродаји, нижестепени судови су правилно закључили да је, применом одредбе члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, тужилац стекао право својине на тој парцели одржајем.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, при чему су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева, засноване на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 02.04.2015. године. Побијана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 13.044,01 евра (1 евро=120,1433 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање у коме опредељена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић